

7
S. angel. St.

WITTEBERGA

TRIUMPHANS

Seu
EPOS PROSPHONETICUM

Quo
Viro admodum Reverendo, Amplissimo,
atq; Excellentissimo

DN. JOHANNI MEISNERO

SS. Theol. D. Ejusdemq; in inclutâ
Leucoreâ Professori Publ.

Domino Praeceptori & Patrono suo singulari observantiâ
venerando

De Doctoralibus honoribus & privilegiis,
à perquam venerando Facultatis Theologicae Collegio,
Athenis Albiacis, prid. Id. Novembr. An. cl. Isc L. solenni-
ter ipsi collatis

gratulatur

MATTHIAS WASMUTH

Chilonio-Holfatus, SS. Theol.
Stud.

Typis JOHANNIS RÖHNERI Acad. Typogr.

Eucori, quæ Senonum non ultima gloria gentis,
 Albidos assurgis taurini ad cornua vultus,
 Albaniq; domas longo juga lactea dorso,
 Myfi ò honos & ocelle soli, cui regia Nerei
 Czechiadum famulatur aquis, & Patris Elystri;
 Ingeniis fœcunda virum, Clariusq; palæstris,
 Et tot Palladiis pridem laudata triumphis:
 Si Cyrrhæ ò unquam lassavit numine colles
 Patrima virgo tuos, Tyriæ aut meruere tiaræ
 Sumi cum trabeis, fascesq; à poste refigi;
 Hunc sacrum tibi crede diem, Thetyosq; lapillis
 Scribito Erythræis, tibi quò Clariosq; curules,
 Tot procerumq; choros, vittata ad limina Divum,
 Commendat Cæli favor, & magis aureus orbi
 Exardet Myso Titan, non astra labores
 Accipiunt ullos, tristēsve ostendere terris
 Nunc lieuit vultus, non funera mœsta Caystri
 Cantat olor, damnat gelidos Saturnus & ignes,
 Et geniis fatale jubar, non Scorpius orbem.
 Nunc caudâ pejore ferit, miratur inermem.
 Orion dextram, dum plausibus undiq; festis,
 Arrident Superis habitatæ mentibus arces.
 Si Venetum spectasse Patres, ostròq; potentum,
 Legisse ora Virum, fixisse vel oscula sceptris,
 Laus fuit, & meminisse iuvat, si carmine festo
 Personuit Latium, Capitoli ad limina sistens
 Scipiadas, victisq; patrem ter dixit Achivis
 Æmilium, cuneiq; fremunt, seu Mallius annum.
 Consul init, spoliis seu lautus Honorius Istri,
 Sive Probino undant trabeæ, einctusq; Gabini,
 Cognatiq; unâ fasces sociantur Olybri:
 Nec Te nunc ignavus amor, vel seignior illò
 Degeneri pietate, calor, residēsve Camænæ,
 Leucorea alma decent, cui tot datur ordine docta,
 Ire per ora virum, transcriptaq; pectora Cœlis,
 Tot lectasq; animas, queis jam delubra Minervæ
 Pandis, & ad summos clamas mox pilea honores.
 Quin, cui multorum testis præclara laborum,
 Sperasti æternis pridem succingere ramis
 Tempora, & Aoniæ contexere brachia Daphnes;

En

En lætam tibi fert frontem venerabile Cœli
Depositum, Argelicis MAGNUS MEISNERUS ab oris;
Qui, cum Castaliis prolutus largiis undis,
Parturiat cunctas fœcundo pectore Musas,
Perq; augusta potens clueat subsellia Mystes;
Ter patriæ laus est, ter amor stellantis Olympi,
Ter dignus superas qui radat vertice flammæ.

Salve ingens Cœli donum, spes inclyta seclæ,
Auditum longè nomen mihi, dulce tuorum
Delicium, gentisq; decus; Tibi laudis & artis
Ingredior numeros, sacrosq; ab origine fontes.
Ast mihi non plectris multum lassata Pelasgis
Nomina nunc horter, poscamve Heliconæ Sorores
Ipse veni, facilisq; meis nunc annue cœptis,
Felixq; orsa juves (nec enim sine numine tanta
Cantari cortina volet) si Cyrrha liquores,
Dedignata sitim, neget, en mihi largior ex Te
Haustus, & in numeros repietur castior amnis.
Quamvis haut sperem tantum nomenq; decusq;
Pieriis æquare modis; non si abluat omni
Phœmonoë fonte, & nascenti conscia vati
Pyrene, & totus madeam Permesside lymphæ,
Hoc valeam, tantò nec stet sub pondere cervix.
Lactea adhuc tenero properata est artibus ætas,
Et sapuit de matre recens; tunc imbibit omnes
Ingenium Clariò rorantes fonte liquores,
Orbilii placidis certans parere lupatis.
Tunc linguæ Latialis honos, Grajumq; lepores,
Lassarunt crebros Tibi anhelo pulvere Soles.
Tunc Arpinatis Tibi lecta est gratia Suadæ,
Umberq; in focco, tum Pœnus, & ille quis alter,
Umbram contriti culicis qui cantat, & artes
Fallaces Dolopum, perjuriq; ausa Sinonis:
Nec non Mæonides & acuto Pindarus æstro,
Et Sículus gracili tenuat quod carmen avenâ
Quiq; Deum memorat thalamos, operumq; labores
Tum quicquid Latium pulcri, vel prodidit Hellas,
Omnia ea hausta Tibi. Sic quondam interrita duris,
Omne adiit mundi virtus iter, impulit ultrò
Iliacas Geticasq; domos, prædasq; nivalis

Stymphali, & Argolicos fregerunt brachia remos,
Et quâ quisq; furor, crescentes transtulit iras:
Non aliter, seu prima levârit Cynthus ora,
Seu Veneris niveæ præfederit Hesperus aulae,
Te Tuus urit amor, Phocæaq; culmina scandis.
Nunc Tibi prisca suos dictavit pagina Reges,
Victorisq; dies populi, Mavortiaq; arma.
Quas hostis Latio Pœnas ostenderit artes,
Ticinô Cannisq; ruens, tum quæ iuga mundi
Eruerit cuneis, acri lacerata liquore.
Tum quem civilem biberint Sullana cruorem,
Arma, & qui impulerint Marium Cinnamq; furores,
Par lectumq; Ducum, dum sanguine Pharsalus omnis,
Æmoniiq; atrâ complentur cæde Philippi,
Nunc vario clausas quæ signant littore gentes,
Eerrasti in foliis, patriô longè exul in orbe,
Scrutatus Siculos æstus, abruptaq; Scyllæ,
Ægæasq; hyemes, tum quo flammatus amore,
Alpheus Trinacriæ proleçtet ad oscula Nain,
Jamq; omnes Erycis fines: quo scissa profundo,
Brutia Sicanium circâ premat ora Pelorum,
Æoliasq; domos; Catanæ quæ rura notarit
In patres pietas, quo cantu concitet altus
Fontis Halefini vocales alveus undas,
Et Palice diris taxet perjuriam lymphis.
Nunc legisti oras, quâ se Tartessia tellus,
Herculeis cognata viis, atq; ultima Calpe
Prodit, & in Vahalin Rhenumq; armatus Iberus
Seraq; Pyrene, legem frænumq; furoris,
A Belga victore tulit; nunc corniger Ammon
Quâ tostæ steriles Lybiæ detexit arenas,
Maurorumq; truces lucos, zonâq; sub omni
Isti per populos æternaq; nomina fastis.
Hinc jam Socraticis pridem mens dedita curis.
Pythagoræq; hærens monitis, per compita prisca
Incessit Sophies, volvitq; abstracta Platoni
Semina formarum summos agitata per orbes:
Tum Stoam Zenone gravem, quemq; alta Vesevi
Fax sorpsit Mystam: Tum si quæ commata Divi
Enthea mens Thomæ dictat, vel inhospita Scoto

Tecta,

Tecta, & quæ claro sunt docta reperta Toletō.
Hinc in tot rerumq; fidem, legesq; perennes,
Juraq; Naturæ inquiris, penitosq; recessus:
Quâ sorte & firmô fatorum foedere perstet
Orbis, & unde suas arcessant singula causas.
Jamq; salutatos astrorum colligis orbis,
Hospes Cœlicolûm, mentemq; ascriptus Olympo;
Cum mirâre, polis quàm nullo errore ferantur
Errantes septem, quantus sine flumine Nilus,
Erret Agenorii camurâ sub fronte juvenci,
Donet & Orion spectandum gentibus ensem,
Et toti simul arma polo; pretiumq; caloris
Oebalii niveos ostendet myrtilus ignes;
Quàm clavæ robur, pellesq; Libystidos ursæ
Engonasin monstrant, Helicæq; per Arctica regna,
Parrhasiæ tardi famuletur cura Bootæ.
Tot meritis Clarios pridem lucratus honores,
Donasti æternæ studiis solatia famæ.
Nam neq; præclaras unquam sua præmia mentes
Destituunt, nec te spes est frustrata brabei,
Docta magistrali redimitum tempora lauru,
A Phœbo Musisq; novem. Nec finibus hisce
Æthereæ steterat menti calor, arsit & orbem
Non notum, atq; alibi peregrinos discere Soles.
Nunc ergò ad Batavûm nascentes littore Musas
Atq; Mosæ & Vahalîs Te ditia culta tulisti:
Quâ Vesta in medias Nerei raptata paludes,
Tot frenat claustris constrictam compede Thetyn,
Atq; Arausiaco littus custode tuetur.
Nunc Gesoriacô Morinûm de littore, raucum
Legisti Tamesin Trinoantum, ubi Jernica sceptrâ
Regibus haut sunt æqua suis, & fata gemiscit
Rectoris Sabrina sui, longeq; Tuæda,
Ultricesq; fremit Pictorum Grampius iras.
Nunc claros Druidis Celtas, quorum abluit ora
Sequana, vidisti; quâ quondam perfida Cypris
Funera Collinii merisit, cædesq; Dynastûm,
Alteraq; ostendit redivivus fercla Thyestes.
At peregrè ut vixisse satis, nec temporis ultra
Exul amas spoliū, prisco revocata labori

Theologie,

Theologie, vigilesq; pio de Numine curæ,
Dulce opus, & sanctis data sunt præcordia flammis.
Quotquot se foliis numerant oracula sacris,
Perq; viros serie bisenâ, perq; Prophetas,
Jesæosq; modos, ea docti pectoris haurit
Acre sophos, calamoq; & iusti fulmine Zeli
Asserit, immensumq; piè propugnat Olympum.
Nunc Lutheriadæ servans vestigia clavæ,
Elidis Caci Latialis tristia monstra
Quicquid Romuleas redimant latratibus offas.
Tum quæ calva cohors affert in crimina Numen,
Aut aliis malè confutæ, quodcunq; probatur
Relligionis opus; doctis rationibus urges,
Nunc Superum interpres, media inter numina Divum.
Pulpita voce pre mis, purâq; in veste Sacerdos
Monstras fatales epulas, præmansaq; Averna,
Ad placitum ferale gulæ; quo tempore primùm
Imbibimus partem sceleris, funestaq; lethi
Vidimus auspicia, & rigidæ suffragia legis;
Tum quæ præstiterit miseris vadimonia terris,
Isacidum de gente Nepos, dum parturit æther,
Descenditq; Deus patrii monstrator Olympi,
Divinæ rapiens Nemese, quod merlerat orco,
Damnatum sub lege caput, quas profuit orbi,
Tunc pœnas sensisse vadem. Sic dum enthea iuris
Sensa sacri, chartasq; pias, monumentaq; Patrum,
Ingenio famulans aperit labor, unicè ocellus
Audis Eusebies, & sacræ gloria Peithus.

Ergò erat illa dies Phœbo promissa voluptas,
Et narrata diu viderunt præmia Musæ;
Cum Cœli MEISNERE decus, procedere primis
Cerneris ordinibus, celsâ ostentante curuli,
Quantum hinc è terris subvectet in æthera fidus:
Nam licet augustos collecta modestia vultus,
Castigans multum demat, tamen ore renident,
Dissimulatus honos, & sanctæ flamina mentis.
Syrmata longa togæ, quamvis florente juventâ,
(Quippe ea bis ternis vix dum orsa excedere lustris)
Principibus concessa viris Tibi nomina reddi
Monstrant: Pegaseo Phœbus stipatus honore,

Carmina

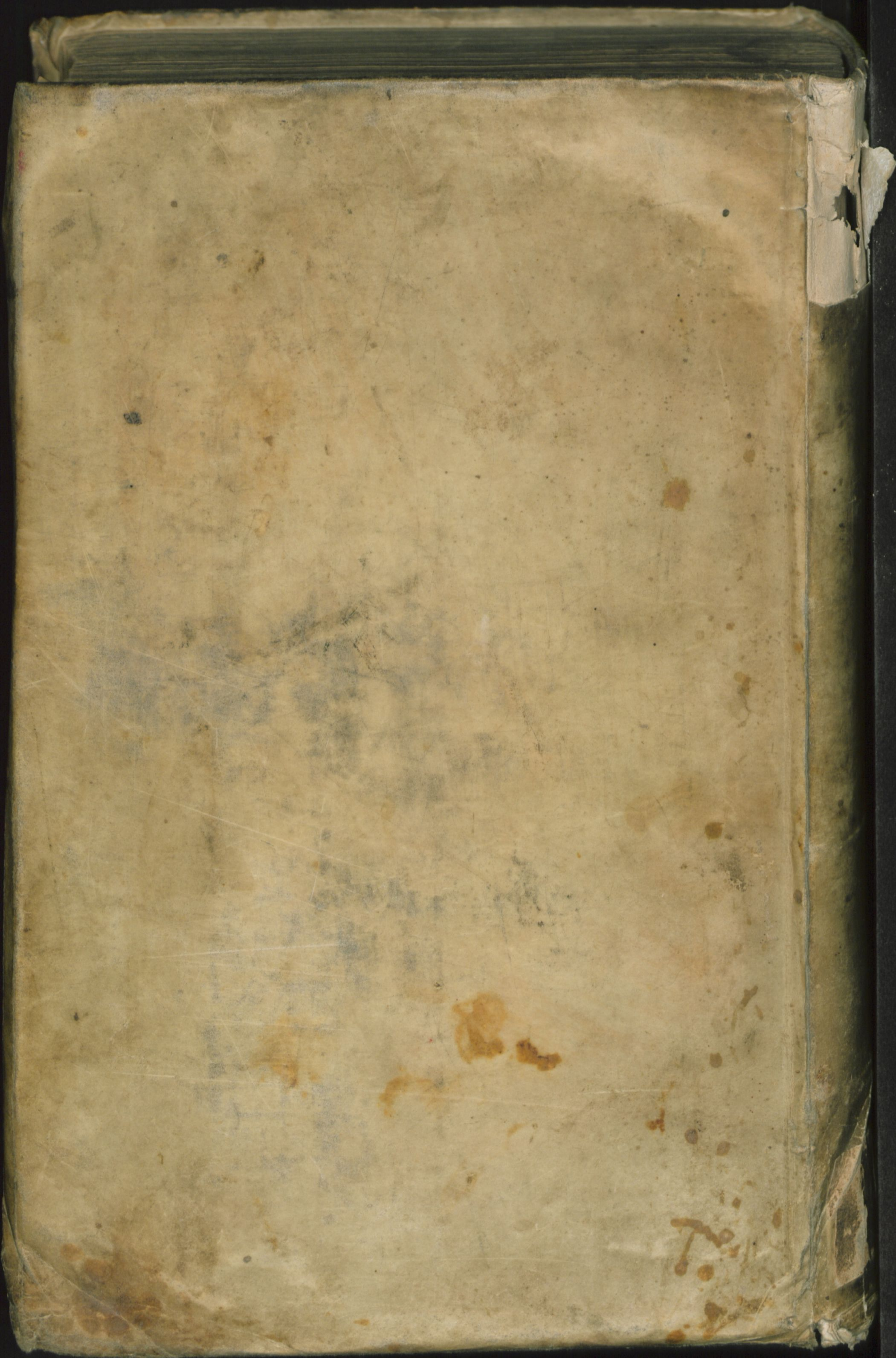

Carmina festa fremit, mox pollice callidus acri,
Barbiton increpuit, tremulis cum fluctibus amnes
Hic Aganippæi, sancti hic ex ordine colles,
Plaudunt. Jamq; lacris, Procerum comitante catervâ,
Porticibus Te infers, seq; in subsellia passim
Fundit honos atq; ordo omnis, quæsitâq; dantur
Munera, cum Te inter gratos meruisse favores
Pilea, & Eois digitos incendere gemmis,
Vidimus, & chartas DOCTOREM tangere sacras.
Tum verò plenis fervet Tua fama theatris
Jam Mylûm communis amor, jam diceris ingens
Spes votumq; poli, de Te miracula quisq;
Colligit, ad longos lassando lumina visus.
Quin facer horror agit delubra, atq; altior aris
Flammarum mox scandit honos, & numine multo
Templa fremunt adytis, Divûm festôq; nitore
Colluxêre lares: nec amicis excidit astris,
Quem patriæ commendat amor, dum gaudia Titan
Ex pandit meliore comâ, purum æthera circum
Collustrans radiis, Boreamq; invitat ab Arcto,
Haut secus ac Grajæ fervoribus Orithyæ
Ter tractus suaderet amor, factôq; serenô,
In plausus coiêre poli, coneλxaq; Divûm.
Accepit sonitus refluus Pater Albis in undis,
Arrectæq; hæserè aures, crinalis arundo
Vertice, & argutâ se barba repexerat algâ;
Cum vitreis scandens thalamis, atq; arbore fultus
Acclines humeros, rigo sic provocat ore:
Nymphæ, Naiades Nymphæ, Clymeneq;, Hyaleq;,
Cymodoce, Drymoq;, & vos, gens cætera, Divæ.
Præcípites properate vadis, præcingere molli
Queis amor est gyro ripas, ac sternere fontes:
Et partite vices, violis prætexite littus
Hic pars, atq; alibi genèrosi graminis umbrâ:
Pars nova ferta legens, manibus date lilia plenis,
Phocæis allata jugis, sedilia vivis
Pars properans saxis, inducite fontibus umbras,
Tritonq; Albiacam conchâ circumtonet urbem;
Dum meritis, prtrio proles contermina cœlo
Præmia MEISNERUS monstret, dignosq; triumphos.

Dixerat. Albani cùm verba novissima colles,
 Trans Chaucosq; , & Cervetios, ripasq; Chalusi,
 Assensu nemorum rapuêrunt verbere crudo.
 Urbs jacet in Varinis, Cymbrosq; Sinumq; Codanum,
 Contra, dives opum, viribus tectisq; superba,
 Gambrivii coluère Viri, nunc fama minores
 LUBECUM dixisse, Henetâ de voce coronam.
 Hùc postquam celeri se accinxit fama volatu,
 Rumoresq; dedit tantarum gloria rerum,
 Hæmodes, & bimaris mox Nordalbingia circùm,
 Eidoraq; unâ & Trava Pater, Vachnesus, & omnis
 Cymbria crispata fremuerunt vota per auras.
 Quis mihi tot plausus inter, pompasq; , chorosq; ,
 Sit curæ votiq; locus! Sed post Hecatomben,
 Sæpè Diis tenui placuerunt farra salino.
 Qualis & Ægæô cùm solvens littore puppis,
 Paulatim vincit servantia lumina longè,
 In tenui multos ligno complexa timores;
 Si qua fortè minor sequitur post terga phaselus,
 Invasitq; vias, fluctus pro parte furentes
 Frangit, & indomiti partem sibi vindicat Austri.
 Tale myricæ humiles, laudum levis umbra tuarum,
 Vota decusq; Tuo musare audimur honori.
 Nectant nunc lætæ glomerantia fila Sorores,
 Nectant, nec teretes frustrentur stamina fusi,
 At Numen (nam sæpè animas audire minores
 Dicitur) indigetem Cæli si sydera poscant,
 Serò hanc progeniem reddat natalibus astris.

Eucori, quæ Senonum non ultima gloria gentis,
 Albidos affurgis taurini ad cornua vultus,
 Albaniq; domas longo juga lactea dorso,
 Myfi ò honos & ocelle foli, cui regia Nerei
 Czechiadum famularumque & Parris Elystri;
 Ingeniis fœcundis
 Et tot Palladii
 Si Cyrrhæ ò u
 Patrima virgo
 Sumi cum tra
 Hunc sacrum
 Scribito Eryth
 Tot procerum
 Commendat
 Exardet Myso
 Accipiunt ull
 Nunc lieuit vu
 Cantat olor, d
 Et geniis fatale
 Nunc caudâ p
 Orion dextra
 Arrident Supe
 Si Venetum sp
 Legisse ora Vir
 Laus fuit, & me
 Personuit Lati
 Scipiadas, vict
 Æmilium, cun
 Consul init, sp
 Sive Probino v
 Cognatiq; unâ
 Nec Te nunc ig
 Degeneri pieta
 Leucorea alma
 Ire per ora viru
 Tot lectasq; an
 Pandis, & ad summos ciamas mox ptea nonores.
 Quin, cui multorum testis præclara laborum,
 Sperasti æternis pridem succingere ramis
 Tempora, & Aoniæ contexere brachia Daphnes;

En

